

en Bestemmelse, som hænger sammen med Lovforslagets øvrige organisatoriske Bestemmelser paa en saadan Maade, at, hvis man ikke vil have den med, bliver det af den Slags Uoverensstemmelser, hvorpaa en Lov strander.

Altsaa Lovforslaget som Lovarbejde vedrørende Sygekasserne som Helhed er blevet modtaget saaledes, at det nok maa siges, at der var god Udsigt til et Resultat. Paa to Omraader er der imidlertid fra to Hovedpartier i denne Sal rejst Indvendinger, der ganske vist ikke falder helt sammen — de findes hver paa sit Sted, krydser delvis hinanden —, men de er af en saadan Art, at hvis de opretholdes i deres fulde Skarphed, er Udsigterne for Lovens Gennemførelse smaa.

Det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) rettede sin Kritik mod § 6, Bestemmelserne om, hvorledes de økonomiske Betingelser for Optagelse i en Sygekasse som nydende Medlem skal fastsættes, og dér er der det ejendommelige, at det ærede Medlem, som var saa tilfreds med Sygekasseloven af 1892, og som fastslog, at den i 20 Aar har virket uden Trang til Ændringer, paa dette Punkt just vil fjerne Loven fra dens oprindelige Konstruktion. Thi Lovens oprindelige Konstruktion er just det, som opretholdes her i dette Lovforslag. Man har fra anden Side villet indføre et nyt og i Virkeligheden helt revolterende Princip overfor Sygekasseloven, nemlig dette, at man i selve Loven skulde indføre bestemte Tal og Ord, som skulde angive Ubemidlettheden. Altsaa det ærede Medlem, som er saa tilfreds med Loven, synes mig at burde forklare bedre, hvorfor han paa dette Punkt anser det for saa nødvendigt at forlade Lovens oprindelige Bestemmelser. Det ærede Medlem sagde dog — og det var jeg glad for —, at Hovedsagen var for ham, at Rigsdagens Indflydelse paa dette Punkt sikredes, med andre Ord, det ærede Medlem viste Tilnærmelse til forskellige Udtalelser, som fremsattes i Folketinget angaaende dette Forhold. Jeg antydede dem ogsaa ganske flygtigt i mine indledende Bemærkninger, idet jeg sagde, at den Form, Nævnet her havde faaet, ikke for mig kunde være afgørende, men jeg vil ogsaa her have Lov til at gøre opmærksom paa, at i de 20 Aar, hvor efter det ærede Medlems Mening Sygekassevæsenet har udviklet sig tilfredsstillende, og hvor man er gaaet frem efter Loven og Sygekasseinspektørens Hovedskøn, har Rigsdagen ikke forlangt

mere Indflydelse paa disse Reglers nærmere Udformning, den har været tilfreds med hele den Udvikling, Sygekassevæsenet har haft.

Maa jeg endnu sige til Bemærkningerne om Rigsdagsindflydelsen, at i det Lovforslag, som foreligger her vedtaget af Folketinget, er i Sandhed Rigsdagens Indflydelse meget sikret. Thi det er givet, at det er Ministeren, som skal give Reglerne, og Ministeren staaer jo dog først og fremmest til Ansvar overfor Rigsdagen. Dernæst skal man fastsætte disse Bestemmelser efter Samraad med et Nævn, hvori Rigsdagen er repræsenteret ved en Række Medlemmer af begge Ting. Jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at disse Medlemmer af Rigsdagen traadte ind i et Udvalg, hvori ogsaa Sygekassenævnet var repræsenteret, skulde forringe Rigsdagsmedlemmernes Indflydelse overfor Ministeren, Vægten af de Udtalelser, der fremsættes indenfor Udvalget, overfor Ministeren. Jeg vil antage, at en Minister, som faar en Udtalelse fra et Nævn, sammensat af Sygekasserepræsentanter og Rigsdagsmænd, vel vil forstaa at lægge tilbørlig Vægt paa, hvad der siges fra de to Sider i Udvalget, hvis — hvad jeg ikke er sikker paa, men hvad nogle synes at formode — disse forskellige Bestanddele i Udvalget skulde gaa mod hinanden og hævde forskellige Anskuelser. Jeg ser ikke rigtig, hvorfor de ikke skulde kunne faa de samme Opfattelser, de sidder dog i Virkeligheden for i Forening, at skabe de bedste og sundeste Betingelser for Sygekassevirksomheden. Men, som sagt, Rigsdagsmændenes Ords Vægt vil ogsaa komme fuldt ud til Mynighed gennem et saadant Udvalg. Men vil man yderligere skille de to Parter fra hinanden og lade Rigsdagsmændene staa alene overfor Ministeren og Sygekasserepræsentationen ogsaa staa alene overfor Ministeren, saa kan jeg ikke se, at Forholdet i Virkeligheden derved bliver saa forandret, at det kan blive afgørende.

Der er andre Medlemmer, som har dvælet noget ved Spørgsmaalet om de økonomiske Betingelsers Fastsættelse gennem et af Ministeren udstedt Cirkulære. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) mente, at hvad der i den Henseende har vakt Tvivl — og altsaa fremkaldt Uenighed, maa jeg forstaa —, var særlig det Udkast til den i § 6 omhandlede Bekendtgørelse, som har foreligget for Folketinget i Aar. Dette kan ikke være rigtigt, thi dette Udkast har ganske vist foreligget i Aar, men Forskellighederne i Opfat-